Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	1Co/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7507213672
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2018:7507213672.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Jána Slebodníka a JUDr. Slávky Zborovjanovej, v právnej veci žalobkyne D. U., nar. X.X.XXXX, bytom T. Y., Č. Č.. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Milanom Slebodníkom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovaným: 1. M. I., T.. XX.X.XXXX, bytom Y., U.Á. XXX/X, zastúpenému JUDr. Ladislavom Šebökom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Michalovská 43, 2. N. C., N.-S., IČO: XX XXXXXX s miestom podnikania B. Č.. XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Buksa, právne služby s.r.o. so sídlom v Martine, Červenej armády č. 1, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaniach žalobkyne, ako aj žalovaného v 1.rade proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 27.11.2015 č.k. 8C 278/2007-389 jednohlasne takto

r o z h o d o l :

O d m i e t a odvolanie žalovaného v 1.rade.

M e n í rozsudok v spojení s doplňácim rozsudkom zo dňa 23.9.2016 č.l. 419 v zamietavých výrokoch tak, že žalovaný v 1.rade je povinný zaplatiť žalobkyni 5.000,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný v 2.rade je povinný zaplatiť žalobkyni 3.000,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok p o t v r d z u j e.

Žalobkyni priznáva plnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného v 1.rade zaplatiť žalobkyni z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 5.000,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh voči žalovanému v 2.rade zamietol a vo výroku uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej sa voči obom žalovaným domáhala vo výške po 33.000,-eur na základe tvrdenia, že so žalovaným v 1.rade sa zoznámila v januári 2007 prostredníctvom inzerátu, ktorý zverejnila na verejne prístupnom informačnom systéme internetu na webovej stránke www.az.sk <http://www.az.sk> a po zoznámení sa a počiatočnom dopisovaní sa s týmto jedenkrát stretla začiatkom mesiaca február 2007, kedy si vymenili telefónne kontakty a fotografie. Od tejto doby sa so žalovaným v 1.rade viackrát nestretla a odmietla ďalšie jeho návrhy na stretnutia, ako aj korešpondenciu. V deň kedy mu to oznámila, teda dňa 21.2.2007 jej začali na jej osobné telefónne číslo volať neznámi muži s tým, že reagujú na inzerát podľa ktorého poskytuje erotické služby za finančnú odmenu. Na základe informácii od jedného z telefonujúcich si overila uvedenú informáciu a zistila, že na stránke www.fun-online.sk <http://www.fun-

online.sk> v kategórii „ona hľadá jeho - flirt, sex“ našla inzerát s jej telefónnym číslom a fotografiou. Okamžite kontaktovala žalovaného v 2.rade ako poskytovateľa služieb na uvedenom serveri. Ten uvedenú informáciu potvrdil a oznámil jej, že inzerát podala osoba z telefónneho čísla žalovaného v 1.rade. Tvrdila, že ako matka 14-ročného syna žijúca vo vidieckom prostredí pociťuje v dôsledku konania oboch žalovaných hrubý zásah do jej osobnosti, čo vyvolalo u nej psychickú a morálnu ujmu.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľka a odporca v 1. rade sa zoznámili v januári 2007 prostredníctvom inzerátu, ktorý navrhovateľka zverejnila vo verejne prístupnom informačnom systéme na webovej stránke - www.azet.sk <http://www.azet.sk> a po tomto zoznámení a po čiastočnom dopisovaní sa osobne stretli začiatkom februára 2007, pričom si vymenili telefonické a kontakty a fotografie a ďalej sa kontaktovali iba písomne. Odporca v 1. rade mal záujem o častejší písomný kontakt a z tohto dôvodu mu navrhovateľka 21.02.2007 oznámila písomne ukončenie ich vzťahu. Následne však v rovnaký deň na jej telefónne číslo začali volať neznámi muži reagujúci na inzerát, ktorí bližšie neodôvodňovali, a nešpecifikovali a až jeden z nich na výzvu navrhovateľky jej oznámil, že reaguje na inzerát, ktorý bol podaný na webovej stránke odporcu v 2. rade s informáciou, že reaguje na inzerát s telefónnym číslom a fotografiou s textom, že poskytuje erotické služby rôzneho druhu za odplatu. Pri popise tejto fotografie jej oznámil, že ide o blondínu, ktorá je odfotená v domácom prostredí, pričom vtedy si navrhovateľka spomenula, že takúto fotografiu poskytla odporcovi v 1. rade. Následne požiadala odporcu v 1. rade o ozrejmenie tejto situácie, ktorý jej potvrdil v rámci telefonického kontaktu, že takýto inzerát podal s tým, že sa jej vysmial. Navrhovateľka si túto informáciu overila na webovej stránke odporcu v 2. rade, kde v skutočnosti našla inzerát so svojím telefónnym číslom a fotografiou, po zverejnení tejto skutočnosti sa skontaktovala na poskytovateľa služieb a to odporcu v 2. rade, popísala mu zistenú situáciu a požiadala ho o stiahnutie tohto inzerátu, čo odporca v rade aj vykonal, následne keď zistil, že inzerát bol podaný z telefónneho čísla, ktoré identifikoval ako telefónne číslo odporcu v 1. rade. Na základe tejto skutočnosti odporca v 2. rade zrušil prístup odporcovi v 1. rade na tento server a inzerát stiahol úplne z webovej stránky. Navrhovateľka následne túto skutočnosť oznámila svojim rodičom, ktorí jej doporučili podať oznámenie na políciu a taktiež aj svojmu synovi, ktorý mal v tom čase 14 rokov a podala aj trestné oznámenie na odporcu v 1. rade.

4. Súd 1.inštancie uzavrel, že navrhovateľka do tohto obdobia žila pokojným životom a po podaní jej trestného oznámenia prebiehalo vyšetrovanie, kde uvedená udalosť bola medializovaná aj hovorkyňou policajného zboru a v tom období sa začala cítiť veľmi nepríjemne, začala sa vyhýbať kontaktu s ľuďmi, mala problémy so spánkom, a preto začala navštevovať aj psychiatrickú ambulanciu MUDr. Milichovej. Navrhovateľka nikdy nebola veľmi aktívna spoločensky, bola skôr uzavretej povahy, žila hlavne pre svojich rodičov a syna. Zamestnaná bola naposledy v roku 1992, od tejto doby sa starala o svojho otca a matku, začo poberala príspevok. Cítila sa dotknutá už v čase, keď jej začali volať a následne aj potom, keď sa udalosť začala medializovať.

5. V konaní sa súd oboznámil aj s obsahom správy od ošetrujúcej lekárky MUDr. Milichovskej, psychiatričky, z ktorej súd zistil, že navrhovateľka je v jej starostlivosti od 28.05.2007, kedy si absolvovala prvé vyšetrenie, pri ktorom uviedla, že má problematickú životnú situáciu, v ktorej sa dlhodobo nachádza a ktorá môže prispieť aj k jej aktuálnym ťažkostiam, žije sama na vidieku, kde každý každého dobre pozná, kde sa nič neutají a že uvedená správa sa dostala k jej matke, ktorá sa veľmi trápi a neustále je zahŕňa výčitkami.

6. Na základe toho s poukazom na ustanovenia §§ 11, 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka konštatoval, že spravujúc sa právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že konanie žalovaného v 1.rade, ktorý bez súhlasu žalobkyne a bez jej vedomia zverejnil inzerát na internetovej stránke, zameranej na zverejňovanie inzerátov o poskytovaní platených sexuálnych služieb má znaky závažného protispoločenského konania, čo bolo preukázané aj výsledkami trestného konania (trestný rozkaz Okresného súdu Košice II zo dňa 31.12.2008 č.k. 5 133/2008-82), v rámci ktorého bol žalovaný v 1.rade uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzích práv. Konštatoval, že uverejnenie telefónneho čísla spolu s inzerátom na poskytovanie erotických služieb za odmenu na webovej stránke je okolnosť, ktorá u žalobkyne vyvolala objektívne mimoriadny psychický stres v obave, že sa táto informácia dostane do vedomia jej blízkeho okolia majúc na zreteli, že spoločenská mienka považuje osoby vykonávajúce takúto činnosť za osoby s nízkou mierou morálky a práve takéto neodôvodnené zaradenie žalobkyne

ako osoby ženského pohlavia do takejto kategórie jej spôsobilo mimoriadne poníženie, ktoré v danom prípade, s prihliadnutím na skutočnosť, že táto žila a žije vo vidieckom prostredí vyvolali u nej psychické problémy s ktorými doposiaľ nie je vyrovnaná, ktoré skutočnosti súd vyvodil predovšetkým z lekárskej správy jej ošetrujúcej lekárky MUDr.Milichovskej. Konštatoval, že samotná morálna satisfakcia vo forme ospravedlnenia by v prípade žalovaného v 1.rade nesplnila svoj účel z hľadiska prevencie pred ďalším podobným konaním, pokiaľ by si tento bol vedomý, že v budúcnosti by mu hrozili iba takéto dôsledky a teda mohol by svoje konanie opakovať. Vo vzťahu k nemu preto považoval súd prvej inštancie za dôvodný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy do výšky 5.000,-eur. Vo vzťahu k žalovanému v 2.rade žalobu zamietol. Mal za to, že webovú stránku tento ihneď po zistení skutočností resp. po telefonáte so žalobkyňou odstránil uvedený internet a poskytol aj potrebnú účinnosť pred policajnými orgánmi. Vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného v druhom rade konštatoval, že žalovaný v 1.rade ako tretia osoba porušil podmienky serveru fan-online.sk ktoré boli zverejnené na tejto internetovej stránke a ktoré sa každý jeho užívateľ zaväzuje dodržiavať pod sankciou zamedzenia ďalšieho prístupu. Žalovaný v 2.rade ako prevádzkovateľ tohto servera jednoznačne v článku 1 všeobecných podmienok uviedol, že používatelia, ktorí nesúhlasia s týmito všeobecnými podmienkami nesmú využívať služby poskytované prevádzkovateľom na serveri a medzi podmienky, ktoré musí užívateľ dodržiavať a rešpektovať patrí aj to, že nesmie uvádzať nepravdivé, neoverené, zavádzajúce alebo klamlivé správy o treťom subjekte, najmä v prípade, ak takéto informácie môžu spôsobiť inému subjektu prospech. Mal za to, že žalovaný v 1.rade zverejnením inzerátu porušil tieto povinnosti, ktoré na seba pri registrácii prevzal. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný v 2.rade urobil všetky opatrenia, ktoré od neho bolo možné v danom okamihu spravodlivo požadovať na to, aby predišiel vzniku takejto ujmy a pre registráciu užívateľa vytvoril pravidlá na základe ktorých nesmie dochádzať k nezákonným zásahom do práva inej osoby.

7. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 23.9.2016 čl. 419 súd prvej inštancie doplnil výrok prvoinštančného rozsudku tak, že žalobu v časti prevyšujúcej sumu 5.000,-eur proti žalovanému v 1.rade zamieta.

8. Vydanie tohto dopĺňacieho rozsudku odôvodnil súd prvej inštancie tým, že pri rozhodovaní nerozhodol o celom predmete konania vo vzťahu k žalovanému v prvom rade, keď nerozhodol o uplatnenom nároku voči nemu v časti presahujúcej sumu 5.000,-eur do uplatnenej výšky 33.000,-eur.

9. Proti rozsudku podali včas odvolanie tak žalobkyňa ako aj žalovaný v 1.rade.

10. Žalobkyňa žiadala napadnutý rozsudok zmeniť v jeho zamietavých výrokoch a jej žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Alternatívne navrhovala rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že vo vzťahu k žalovanému v 1.rade súd prvej inštancie dostatočne a správne zistil skutkový stav a správne vec aj právne posúdil a správne sa vyporiadal aj so všetkými jeho námietkami. Pochybil však pri vyhodnotení adekvátnosti ochrany, ktorá sa jej má poskytnúť ako oprávnenej osobe do ktorej práva na ochranu osobnosti bolo zasiahnuté. Má za to, že súd citlivo nezvážil primeranosť občianskoprávnej sankcie v podobe nemajetkovej ujmy a nezvolil jej adekvátnu výšku, ktorá by so zreteľom na všetky okolnosti bola dostatočná a primeraná. Zamietnutím žaloby v časti prevyšujúcej sumu 5.000,-eur dostatočne nezohľadnil závažnosť konania žalovaného ako aj intenzitu a charakter následkov, ktoré jej vznikli. Uplatnenú náhradu vo výške 33.000,-eur nepovažuje za neúmerne vysokú so zreteľom na to, čo je v tomto konaní považované za zásah do práva na ochranu jej osobnosti. Má za to, že inštitút primeraného zadosťučinenia sleduje nielen satisfankčnú funkciu ale aj preventívnosankčnú funkciu. Neoprávnený zásah do jej práva na ochranu osobnosti možno považovať za civilný delikt a primerané zadosťučinenie za jednu z civilnoprávnych sankcií, ktorá má odrádzať rušiteľa chránených osobnostných práv a jeho možných následovníkov od protiprávneho konania a byť tak nástrojom špeciálnej, generálnej prevencie, čo vyžaduje, aby sa jednalo o sankciu dostatočne dôraznú. Má za to, že týmto skutočnostiam nezodpovedá záver súdu podľa ktorého je primeranou náhradou náhrada vo výške 5.000,-eur. Za nesprávne považuje aj rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému v 2.rade, ktorý prevádzkoval internetový portál, na ktorom došlo k zverejneniu inzerátu. Aj keď tento po jej oznámení inzerát z internetovej stránky odstránil, nesie zodpovednosť za to, že umožnil jeho zverejnenie. Z jeho výpovede vyplýva, že zabezpečiť stránku tak, aby nedochádzalo k podobným incidentom bolo možné a aj tak urobil zopár dní po spornom incidente. Stránku nezabezpečil už skôr iba preto, lebo táto fungovala už 7 rokov a nikdy sa nič podobné nestalo. Má za to, že k zásahu do jej práv tak došlo aj zavinením žalovaného v 2.rade, pričom jeho zodpovednosť je potrebné posudzovať prísnejšie práve z dôvodu, že je prevádzkovateľom uvedenej stránky, z ktorej prevádzky má aj príjem. Je toho názoru, že tento mohol

a mal predpokladať, že k takémuto zneužitiu dôjde a to nezodpovednejšie z jeho strany bolo, že stránku pred takýmto zneužitím nezabezpečil, aj keď zjavne bez komplikácií to mohol urobiť.

11. Žalovaný v 1.rade v svojom odvolaní uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že z dôvodu časovej tiesne svoje odvolanie odôvodní v lehote 30 dní.

12. Súd prvej inštancie vyzval žalovaného uznesením zo dňa 11.4.2016 v súlade s ust. § 43 O.s.p. na doplnenie svojho odvolania tak, aby z tohto bolo zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha a ako žiada, aby odvolací súd rozhodol. Zároveň tohto poučil, že v prípade, ak odvolanie neopraví a nedoplní a pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd jeho odvolanie odmietne. Toto uznesenie bolo právnemu zástupcovi žalovaného v prvom rade doručené dňa 18.4.2016. Žalovaný v prvom rade na uvedenú výzvu nereagoval ani v súdom uloženej lehote a ani v čase do nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

13. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (skr. C.s.p.).

14. Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

16. Odvolací súd v súlade s citovanými prechodnými ustanoveniami mal za to, že v prípade odvolania žalovaného v prvom rade toto nemá náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 O.s.p., ktoré sú obsahovo zhodné s úpravou § 363 C.s.p. a pre uvedené vady, ktoré neboli žalovaným v 1.rade odstránené ani na základe výzvy a poučenia súdu, nemožno v odvolacom konaní pokračovať a preto odvolací súd toto odvolanie odmietol podľa ust. § 386 písm. d/ C.s.p..

17. Na základe odvolania žalobkyne odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom a to v zamietavých výrokoch voči žalovaným v 1. aj 2.rade a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je v tejto časti čiastočne dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci a to vykonaním dôkazov, ktoré účastníci na preukázanie svojho tvrdenia označili, pri hodnotení týchto dôkazov, ako aj pri právnej kvalifikácii nároku žalobkyne sa dopustil nesprávnosti, keď síce svoje rozhodnutie založil na správnom hmotnoprávnom predpise, tento však nesprávne aplikoval na skutkový stav, keď sa nevyporiadal náležite so všetkými právne významnými okolnosťami, rozhodnými pre posúdenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovanému v 2.rade a taktiež vo vzťahu k výške tejto náhrady vo vzťahu k žalovanému v 1.rade. Odvolací súd z tohto dôvodu v súlade s ust. § 384 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 C.s.p.). Na tomto odvolacom pojednávaní takto zopakoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie a to oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Košice II 5T 133/2008, obsahom lekárskej správy MUDr. Milichovskej (čl. 113), lekárskou správou Univerzity L.Pasteura, Psychologickej kliniky zo dňa 22.11.2014 (čl. 349, lekárskym nálezom MUDr. Milichovskej zo dňa 24.11.2014 (čl. 350) ako aj lekárskym nálezom tejto lekárky zo dňa 19.9.2014 z čl.344 a vyhodnotením takto vykonaných dôkazov mal za preukázané, že žalovaný v 1.rade bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 31.12.2008 pod č.k. 5T 133/08-82 uznaný za vinného z toho, že v Košiciach dňa 21.2.2007 z miesta svojho bydliska na ul. Ladožskej č. 5 prostredníctvom svojho mobilného telefónu z pomsty uverejnil na internetovej stránke www.fan-online.sk <http://www.fan-online.sk> inzerát o poskytovaní platených erotických služieb na telefónnom čísle 0918691328 ktoré patrí Veronike Tomkovej, nar. 6.9.1972, bez jej vedomia a vôle, čím menovanej uvedením skutočnosti, ktoré nezodpovedali realite spôsobil psychickú traumu s nepríjemnými atakmi telefonických záujemcov a poškodením dobrého mena ju vystavil pohŕdaniu okolia. Teda inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že uviedol niekoho do omylu. Tým spáchal prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Obsahom tohto právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní je súd v prejednávanej veci viazaný v súlade s ust. § 193 C.s.p..Táto viazanosť je daná tak vo vzťahu k

samotnému skutku, za ktorý bol žalovaný v prvom rade právoplatne odsúdený a z ktorého vyplýva, že uvedeného skutku sa dopustil z pomsty ako aj v tom, že týmto konaním menovanej spôsobil psychickú traumu s nepríjemnými atakmi telefonických záujemcov a poškodením jej dobrého mena túto vystavil pohŕdaniu okolia.

18. Z lekárskej správy vystavenej Univerzitou L.Pasteura, Košice ÚPS-Psychiatrie vyplýva, že žalobkyňa sa dostavila dňa 22.11.2014 na vyšetrenie z dôvodu, že asi dva mesiace vôbec nevie spať, nespí aj celú noc. Jej mozog akoby nechcel vypnúť, cíti sa unavená, slabá, nič ju nebaví, ide jej do plaču a na nič nemá chuť. Celý deň iba leží resp. stará sa o nevládnu matku. Má pocit, že sa z nej vysmievajú, preto sa vyhýba ľuďom. Uviedla, že pred 7 rokmi z nej urobili celosvetovú ku..., dali ju do novín, do televízie, ťahá sa chúlostivý súdny proces. V objektívnej anamnéze bola konštatovaná diagnóza schyzoafektívna porucha, depresívny typ a epizóda ťažkej depresie bez psychotických príznakov. Na základe odporúčania z tohto vyšetrenia sa dňa 24.11.2014 dostavila k svojej ošetrujúcej lekárke, psychiatrovi MUDr. Daniele Milichovskej, ktorou jej boli predpísané lieky, bol s ňou vykonaný psychoterapeutický pohovor so záverom, že nesporne dôležitým by bolo pre pacientku ukončenie súdneho sporu, v ktorom je už neuveriteľných 7 rokov.

19. Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

20. Podľa ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ods. 3 výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Z citovaných ustanovení vyplýva, že ust. § 13 ods. 2 je právnou úpravou, zmyslom ktorej je odstránenie následkov zásahu do práv na ochranu osobnosti a to poskytnutím satisfakcie, ktorá prichádza do úvahy v prípade, ak nastali na strane osoby do práv ktorej boli zasiahnuté následky najmä v podobe
- zníženia dôstojnosti v spoločnosti v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere alebo
- zníženia vážnosti v spoločnosti, v podobe, ktorú je možné označiť ako zníženie v značnej miere.

22. Aj v prípade preukázania vyššie uvedených podmienok je možné priznať satisfakciu v podobe náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch iba v prípade, ak morálna satisfakcia podľa ods. 1 sa javí ako nepostačujúca. V prípade poskytnutia primeraného zadosťučinenia vo väzbe na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch platí, že pre vyhovenie žalobe na poskytnutie morálnej satisfakcie (podľa § 13 ods. 1 OZ) stačí ak zásah bol spôsobilý spôsobiť ujmu na právach chránených ustanoveniami §11 a nasl. OZ. Na rozdiel od toho priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch (peňažnej satisfakcie) vyžaduje, aby v konaní boli preukázané aj negatívne následky daného zásahu. Nepostačuje teda iba samotná možnosť takýchto následkov. V aplikačnej praxi je povinnosťou súdu vyporiadať sa so skutočnosťou, že samotná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je ekzaktne merateľná a zistiteľná. Súd je v tomto prípade odkázaný na úvahu v zmysle uvedeného ustanovenia, ktorá však musí byť podložená hodnotením preukázaného skutkového stavu. Vychádzajúc z judikatúry Europského súdu pre ľudské práva, súdy pri stanovení náhrady za nemajetkovú ujmu v peniazoch majú predovšetkým zohľadniť
-účel a funkciu inštitútu ochrany osobnosti, ktorým je predovšetkým satisfankčná funkcia, teda vyváženie nepriaznivých dôsledkov zásahu,
- na závažnosť a intenzitu zásahu do práv týkajúcich sa intímnej sféry a súkromného života bez ohľadu na to, či ide o súkromnú alebo verejnú osobu,
- miery zavinenia osoby ktorá zasiahla do osobnostných práv a z tohto pohľadu najmä jej zlý úmysel,
- je jeho povinnosťou vo výnimočných prípadoch prihliadnuť pri náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch aj na preventívnu funkciu a to najmä v prípade opakovaných zásahov,
- požiadavke primeranosti náhrady utrpenej ujme (povesti) dotknutej osoby,
- finančnú situáciu osoby do práv ktorej bolo zasiahnuté tak, aby náhrada bola primeraná aj príjmom poškodeného,
- pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadňovať aj výšku náhrady poskytovanú pri poškodení zdravia obetiam násilných trestných činov, pričom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch by v zásade nemala prekračovať náhrady poskytnuté pri ublížení na zdraví,

- dôsledne hodnotiť preukázanie vzniku ujmy na strane osoby do práv ktorej malo byť zasiahnuté pri zohľadnení možnosti preukázania týchto skutočností, aj prípadného určenia výšky spôsobom predpokladaným v § 136 O.s.p.

23. Ustanovenie § 13 ods. 3 OZ určuje, ktoré skutočnosti je treba pri určení samotnej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch zohľadniť. Sú nimi
1. závažnosť vzniknutej ujmy a
2. okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto skutočnosti sú významné pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch a predstavujú vo vzťahu k vyššie uvedených kritériám zovšeobecnenie vyššie uvedených rozhodných skutočností. V prípade závažnosti ujmy je treba hľadať predovšetkým subjektívne hľadiska na strane osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté. Dôležité je teda zistenie, či osoba do práv ktorej bolo zasiahnuté objektívne vníma ako závažnú ujmu najmä so zreteľom na intenzitu, povahu, trvanie a rozsah nepriaznivého pôsobenia zásahu. Toto ustanovenie vychádza z dvoch základných funkcií, ktorými sú satisfankčná funkcia preventívna funkcia.

24. Odvolací súd vychádzajúc z týchto právnych záverov prihliadol na závažnosť a intenzitu zásahu do práv žalobkyne, týkajúce sa jej intímnej sféry, mieru zavinenia žalovaných a z tohto pohľadu predovšetkým na zlý úmysel žalovaného v 1.rade ktorý vyplýva zo skutku, z ktorého bol tento uznaný vinným, v ktorom bol v jeho prípade konštatovaný úmysel pomsty. Zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že v prípade žalobkyne sa jedná o ženu, žijúcu vo vidieckom prostredí, v ktorom je nepomerne nižšia miera anonymity a na druhej strane vyššia miera odsúdenia osôb ženského pohlavia, poskytujúcich sexuálne služby za odplatu, na skutočnosť, že žalobkyňa bola matkou a vychovávateľkou svojho dospievajúceho syna a v konečnom dôsledku aj k objektívnym následkom na jej zdraví, ktoré vyplývajú zo správ ošetrujúcej lekárky - psychiatričky. Zároveň prihliadol aj na prevenčnú funkciu tejto náhrady, ktorej účelom je zamedziť samotným žalovaným každému z nich z pohľadu ich zodpovednosti, ako aj z pohľadu generálnej prevencie vo vzťahu k takémuto konaniu, inými možným rušiteľmi a aj s prihliadnutím na výšku náhrady poskytovanú pri poškodení zdravia obetiam násilných trestných činov a na základe toho dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanému je primeranou náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur, preto s prihliadnutím na to, že už právoplatným výrokom súdu prvej inštancie bola voči tomuto žalovanému priznaná náhrada vo výške 5.000,-eur, zvýšil túto náhradu o 5.000,-eur.

25. Vo vzťahu k žalovanému v 2.rade vychádzajúc z vyššie uvedených kritérii prihliadol na skutočnosť, že tento ako prevádzkovateľ internetového portálu, na ktorom je zverejňovaná komunikácia osôb ohľadne intímnej sféry života, teda aj sexu, teda všeobecne vnímanej citlivej oblasti, nezabezpečil prevádzku tohto portálu tak, aby ho nebolo možno zneužiť spôsobom ako to vykonal žalovaný v 1. rade, napriek tomu, že takéto technické možnosti boli. Aj keď v jeho prípade sa nejedná o úmyselné konanie, je možné konštatovať u neho hrubú nedbanlivosť. Tejto zodpovednosti ho nemôže zbavovať ani uvedenie všeobecných podmienok pre vstup na túto internetovú stránku. Je nesporné, že aj táto jeho nedbanlivosť je jednou z príčin v súvislosti s ktorými došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Vo vzťahu k nemu považoval odvolací súd za dôvodný a primeraný nárok na náhradu vo výške 3.000,-eur. Aj v jeho prípade je potrebné prihliadnuť aj na všeobecnú prevenčnú funkciu tak vo vzťahu k samotnej osobe žalovaného v 2.rade, ale aj z hľadiska tzv. generálnej prevencie.

26. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd čiastočne zmenil zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k obom žalovaným podľa ust. § 388 C.s.p. a týchto zaviazal nahradiť žalobkyni primeranú náhradu nemajetkovej ujmy. V prevyšujúcej časti považuje odvolací súd zamietavé výroky vo vzťahu k obidvom žalovaným za správne a preto v tejto časti zamietavý výrok prvoinštančného rozsudku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p..

27. Vzhľadom na zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu rozhodoval tento o trovách konania aj na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 1 a 2 C.s.p.).

28. Pri rozhodovaní o týchto trovách odvolací súd vychádzajúc z prechodných ustanovení Civilného sporového poriadku vychádzal zo záveru, že prevažná časť konania vo veci sa udiala za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, teda O.s.p. (až do rozhodnutia súdu prvej inštancie) a za takejto situácie žalobkyni v súlade s ust. § 142 ods. 3 O.s.p. vznikol nárok na plnú náhradu trov konania s poukazom na to, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu a preto jej priznal plnú náhradu

trov konania. V tomto prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočítava z výšky súdom priznaného plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.